

Udskriftsdato: 22. december 2025

AFG nr 10328 af 11/11/2014 (Gældende)

Bindende svar - Kvalifikation af gæld og renter - løbetid på 1.000 år - væsentligt incitament til tidlig indfrielse

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 14-4543936

Bindende svar - Kvalifikation af gæld og renter - løbetid på 1.000 år - væsentligt incitament til tidlig indfrielse

Skatterådet fandt, at en udstedelse af obligationer med en formel løbetid på 1.000 år kunne kvalificeres som en gæld og at der ville være fradrag for renterne. Skatterådet lagde vægt på, at der var incitament til en tidlig indfrielse og at dette incitament ikke var uvæsentligt.

SKM2015. 293. SR - Skatterådsmøde 11. november 2014

Spørgsmål

Kan det bekræftes, at de af Spørger udstedte obligationer ("subordinated securities") kan kvalificeres som gæld, og at Spørger derfor har fradragsret for de tilhørende renter?

Svar

Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger ønsker som en del af finansieringen, at udstede en række subordinated securities (hybride obligationer).

Udstedelsen vil have til formål at sikre opfyldelse af Spørgers finansieringsbehov samtidig med, at Spørger sikrer sig adgang til flere forskellige finansieringskilder.

Endvidere formodes de påtænkte obligationer at understøtte de internationale rating bureaux kreditvurdering af Spørgers eksisterende gæld, idet det påtænkte lån har en lang løbetid og er efterstillet Spørgers nuværende finansielle gæld.

Obligationerne påtænkes udstedt væsentligst på følgende vilkår, jf. vedlagte udkast term sheet:

Indfrielse:

Obligationers hovedstol forfalder til betaling efter 1.000 år. Det vil sige ved udstedelse i 2014 forfalder de i 3014. Indfrielsen sker til kurs pari inkl. påløbne renter, men eksklusiv eventuelle suspenderede renter, jf. nedenfor.

Spørger har en valgfri ret til i 2020 ("First Par Call Date") at indfri obligationerne til kurs pari. Herefter kan Spørger indfri (til kurs pari) ved ethvert kuponbetalingstidspunkt ("Coupon Payment Date").

Der er mulighed for ekstraordinært at indfri obligationer til kurs 101 ("Early Redemption Amount") i tilfælde af ændrede skatte-, regnskabs- og rating event. Dette kunne fx være ved pålagt kildeskat på renterne eller manglende fradragsret, ændret regnskabsmæssig kvalifikation fra fremmed- til egenkapital, mv..

Spørger kan til enhver tid tilbagekøbe obligationer til markedskursen. Dette gælder også før 2020.

Prioritet:

Obligationerne vil være ansvarlig lånekapital, således at de fyldestgøres efter Spørgers almindelige kreditorer, men forud for aktiekapitalen.

Rente:

Renten vil indtil First Par Call Date i 2020 være fast ("First Fixed Rate"). Renten er fastsat om en EUR Swap rente med tillæg af en rentemarginal, hvilket er markedsstandard for udstedelsen af erhvervsobligationer på det europæiske marked.

Renten fastsættes ("Reset Fixed Rate") efterfølgende hvert 5. år ("Reset Date").

Fra 2025 tillægges den aktuelle Reset Fixed Rate 25 basispoint ("First Step-up Date") og i 2040 tillægges yderligere 75 basispoint til den aktuelle Reset Fixed Rate ("Second Step-up Date").

Renten forfalder til betaling én gang om året ("Coupon Payment Date").

Spørger har ret til at suspendere og dermed udskyde rentebetalingerne ("Optional Coupon Deferral"). Enhver suspension af renterne ("Deferred Payment") vil i sig selv tilskrives renter. Spørger kan til enhver tid vælge at betale de suspenderede renter.

Hvis Spørger har valgt at gøre brug af den ovenfor omtalte suspensionsret, skal der dog ske indfrielse af de suspenderede renter i følgende tilfælde:

- Ved konkurs, likvidation eller anden opløsning.
- Ved Spørgers indfrielse af obligationerne før udløb i 3014.
- Ved de ovenfor omtalte events, dvs. fx hvor de skattemæssige forhold ændrer sig.
- Ved udlodning af udbytte, tilbagekøb af aktier, mv (dog med visse undtagelser).

Som beskrevet ovenfor er det af væsentlig interesse for Spørger at anvende de hybride obligationer for at sikre en fortsat høj rating ved de internationale rating bureauer såsom S&P og Moody's.

Med udstedelsen af hybride obligationer er det muligt for Spørger at opretholde ratingen "Investment Grade", hvilken ville være i fare for at blive nedgraderet, såfremt man i stedet havde optaget almindelig gæld. Baggrunden bag dette er, at rating bureauerne delvist anser de hybride obligationer for "equity credit", hvilket påvirker Spørgers soliditet positivt og dermed også deres rating.

Renten for de første 5 år forventes at blive fastsat til ca. 4 %, hvorimod Spørger formentlig ville kunne optage et almindeligt lån til en rente på omkring 2 %.

Det er Spørgers klare forventning, at der vil ske indfrielse i 2020 ved First Par Call Date. Dette er begrundet i:

- at manglende indfrielse medfører, at hovedformålet bag obligationerne ikke længere opnås, jf. ovenfor vedrørende nedgradering af rating.
- at investorerne har en meget stærk forventning til Spørger om, at indfrielse sker på First Par Call Date. Såfremt Spørger vælger ikke at gøre det, vil det være yderst vanskeligt at udstede en ny obligation på markedsvilkår i fremtiden. Den klare tendens i markedet er således også, at stort set alle udbydere af obligationerne indfrier ved First Par Call Date.
- at renten vil blive forhøjet (ved First Step-up Date og Second Step-up Date) og dermed også de løbende finansieringsomkostninger.

Spørger vil således have stærke incitamenters til at indfri obligationerne allerede i 2020.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Den skatteretlige gældsdefinition

Der findes ikke en skatteretlig definition af gæld i hverken kursgevinstloven eller andre love. Heraf følger det af praksis, at civilretten er styrende for skatteretten, hvorefter der også skatteretligt må antages at foreligge gæld, når en forpligtet (debitor) har en retligt bindende forpligtelse til at betale det relevante beløb til den berettigede (kreditor).

Det er vores vurdering, at de påtænkte obligationer klart opfylder dette krav, og det er hertil vores vurdering, at selv en meget lang løbetid ikke bevirker, at obligationer ikke kan kvalificeres som gæld i skatteretlig henseende.

Uanset en lang løbetid er der således ingen tvivl om, at udstedelse af obligationer vil medføre en retlig forpligtelse for Spørger til såvel at betale gælden som til at forrente denne.

Som det således fremgår ovenfor, består der et betydeligt incitament hos Spørger til at tilbagebetale lånet allerede i 2020, idet manglende indfrielse vil få negative konsekvenser i form af; (i) højere renter, men uden at obligationerne herefter vil have positiv indvirkning på Spørgers rating, og (ii) negativ indvirkning på markedets investorer.

Derudover er der helt generelt tale om en dyr finansiering, hvor renteniveauet ligger over dobbelt så højt som ved et almindeligt lån, hvilket ydermere vil tilskynde en hurtig indfrielse.

Der er heller ikke i øvrigt sådanne særlige karakteristika ved det påtænkte obligationslån, som kan bevirke, at dette ikke skatteretligt skal anses som gæld. Det skal her bemærkes, at investorerne hverken har indflydelse på Spørgers drift eller har stemmerettigheder.

Endelig skal det bemærkes, at baggrunden for at udstede de relativt dyre obligationer er klart forretningsmæssigt begrundet, idet man fra Spørgers ledelse har vurderet det som mere fordelagtigt at bevare en høj rating i forhold til at have lavere finansieringsomkostninger.

Ligningsloven § 6B m.fl. modsætningsvist

De påtænkte obligationer har i vid udstrækning samme karakteristika som kapitalinstrumentet "hybrid kernekapital", jf. bl.a. ligningslovens § 6B.

De påtænkte obligationer adskiller sig dog afgørende fra hybrid kernekapital derved, at mens hybrid kernekapital er karakteriseret ved, at gælden ikke forfalder på et på forhånd fastsat tidspunkt, og kreditor heller ikke ved påkrav kan kræve gælden betalt, forfalder obligationslånet på et på forhånd fastsat tidspunkt.

Det følger af ligningslovens § 6B, at renter af hybrid kernekapital i skattemæssig henseende alene behandles som renter af anden gæld, såfremt en række betingelser er opfyldt. Yderligere fremgår det af kursgevinstlovens § 1, stk. 6, at gæld, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som anden gæld, når betingelserne i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt.

Da de påtænkte obligationer imidlertid netop forfalder på et på forhånd fastsat tidspunkt, finder § 6B, henholdsvis kursgevinstlovens § 1, stk. 6, ikke anvendelse på lånet, og en modsætnings slutning fra disse bestemmelser bekræfter, at obligationerne er gæld i skatteretlig forstand.

Det fremgår således af forarbejderne til ligningslovens § 6B, at Skatteministeriet var af den opfattelse, at hybrid kernekapital i mangel af udtrykkelig lovhjemmel ikke kunne anses for gæld i skattemæssig forstand, og at der derfor ikke var fradragsret for rentebetalinger, idet

"... der ikke er aftalt forfaldstid på gælden, og debitor selv bestemmer, om og givet fald hvornår gælden skal betales (i modsætning til gæld, der ifølge aftalen forfalder til betaling på kreditors anfordring)", jf.

punkt 5 (gældsinstrumenter) i de almindelige bemærkninger samt i bemærkningerne til § 4, stk. 1, til forslag om ændring af pensionsbeskatningslovens og andre skattelove fremsat af skatteministeren den 5. november 2003 (L60, vedtaget som lov nr. 457 af 6. juni 2004).

Det fremgår således af nævnte forarbejder, at den specifikke baggrund for, at hybrid kernekapital ifølge Skatteministeriet ikke i skatteretlig henseende kunne anses for gæld, var det særlige forhold, at der ikke på forhånd er fastsat et forfaldstidspunkt, og at kreditor heller ikke kunne kræve betaling på anfordring.

Det følger derfor modsætningsvist af nævnte forarbejder, at kapitalinstrumenter med fastsat forfaldstidspunkt - men i øvrigt med samme karakteristika som hybrid kernekapital - i skatteretlig henseende skal kvalificeres som gæld med heraf følgende fradragsret for rentebetalinger på gælden.

Skatteministeriets udlægning af gældende ret var ikke oplagt rigtig, og i forbindelse med Folketingets behandling af L60 anmodede Skatteministeriet Kammeradvokaten om at udarbejde et notat om, hvorvidt Skatteministeriets opfattelse af retsstillingen var korrekt. I dette notat (bilag 92 til lovforslaget) anfører Kammeradvokaten bl.a. følgende:

"Det kan af det anførte konkluderes, at kapitalinstrumentet hybrid kernekapital efter lovgrundlaget både benævnes som og anses som gæld, af hvilken der svares renter. Dette gælder også den rent regnskabsmæssige behandling af instrumentet. Også efter almindelige obligationsretlige regler må hybrid kernekapital efter en samlet bedømmelse af elementerne i instrumentet anses for gæld, uanset at gælden ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt.

Heraf følger, at i alle andre henseender end den skattemæssige må dette kapitalinstrument anses for gæld.

Denne konklusion omfatter så meget desto mere kapitalinstrumentet ansvarlig lånekapital, der normalt er blevet optaget med fast løbetid. Er der fast løbetid på lånet, er der ingen tvivl om bedømmelsen." [vores understregning].

I notatet anfører Kammeradvokaten endvidere, at hverken det forhold, at rentebetalinger under visse omstændigheder kan bortfalde eller udskydes, eller at en gæld er efterstillet al anden gæld, har betydning for, om der foreligger gæld i skattemæssig henseende. Herefter anfører Kammeradvokaten:

"Hybrid kernekapital og ansvarlig lånekapital uden fast løbetid har således samlet set låneforholdets sædvanlige karakteristika, bortset fra, at der ikke er nogen fast løbetid på lånet.

Tilbage står derfor, om denne omstændighed i sig selv må bevirke, at der alligevel ikke er tale om gæld i skattemæssig henseende."

Det fremgår således af Kammeradvokatens notat, at hybrid kernekapital, når der bortses fra den manglende faste løbetid, utvivlsomt må kvalificeres som gæld i skatteretlig henseende. Som nævnt ovenfor har de påtænkte obligationslån i vid udstrækning samme karakteristika som hybrid kernekapital, bortset fra, at obligationslånet netop har en fast løbetid.

Kammeradvokaten konkluderer herefter, at selv hybrid kernekapital uden fast forfaldstid efter Kammeradvokatens opfattelse må anses for gæld også i skattemæssig henseende, og at renter, der betales af sådanne instrumenter, er fradragsberettigede.

Kammeradvokatens notat støtter således klart, at kapitalinstrumenter som de påtænkte obligationslån skattemæssigt skal kvalificeres som gæld, med heraf følgende fradragsret for rentebetalinger.

Særligt om suspension og bortfald af rentebetalinger

Renter er i udgangspunktet fradragsberettigede, jf. statsskattelovens § 6. Dette gælder også selvom de suspenderes, jf. bl.a. Kammeradvokatens notat som nævnt ovenfor.

Herudover følger det af periodiseringsreglen i ligningslovens § 5, stk. 2, at renter skal perioderes til den periode, hvor de er tilknyttet uanset, om der sker betalingen eller ej.

Hertil kommer, at det forekommer højst usandsynligt, at Spørger vil gøre brug af suspensionsretten, idet Spørger herved i vidt omfang ikke har mulighed for at udlodde udbytte, mv. til aktionærerne.

Der er således ingen tvivl om, at Spørgers ret til at suspendere rentebetalinger ikke går ud over fradragsretten eller det forhold, at obligationerne skatteretligt skal betragtes som gæld.

Særligt om punktet indfrielse

Det fremgår i anmodningen vedrørende punktet "Indfrielse", at der kan ske ekstraordinær indfrielse ved ændret regnskabsmæssig kvalifikation fra fremmed- til egenkapital.

Dette er ikke korrekt. Derimod fremgår det af det tidligere fremsendte "term sheet", pkt. 6 (d), at det såkaldte "Accounting Event" aktualiseres, hvis der sker ændret kvalifikation fra egen- til fremmedkapital. Heraf følger det således også, at Spørger regnskabsmæssigt vil kvalificere obligationerne som egenkapital, hvilket er begrundet i, at Spørger anvender den internationale regnskabsstandard IFRS. Såfremt Spørger havde valgt at benytte den almindelige danske regnskabsstandard, ville obligationerne være blevet betragtet som fremmedkapital.

Det er vores vurdering, at dette ikke påvirker den skattemæssige kvalifikation af obligationerne, der uanset ovenstående skal anses som gæld.

Samlet konklusion

Det er vores vurdering, at udstedelsen af obligationerne utvivlsomt må kvalificeres som gæld, og at renter således er fradragsberettigede.

Det skal i denne henseende særligt bemærkes, at der er tale om en aftale mellem uafhængige parter, der udelukkende er begrundet i kommercielle forhold, og hvor der består et betydeligt incitament til at indfri gælden allerede i 2020.

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at de af Spørger udstedte obligationer ("subordinated securities") kan kvalificeres som gæld, og at Spørger derfor har fradragsret for de tilhørende renter.

Lovgrundlag

Kursgevinstlovens § 1

Denne lov omfatter

- 1) gevinst og tab ved afståelse eller indfrielse af pengefordringer herunder obligationer, pantebreve og gældsbreve,
- 2) gevinst og tab ved frigørelse for gæld og

3) gevinst og tab på terminskontrakter og aftaler om køberetter og salgsretter uden hensyn til de regler, der gælder for det underliggende aktiv.

Stk. 2. Uanset ligningslovens §§ 16 A og 16 B skal afdrag på og afståelsessummer for fordringer på koncernforbundne selskaber, jf. ligningslovens § 2, behandles efter reglerne i denne lov.

Stk. 3. Loven omfatter ikke gevinst og tab på fordringer og gæld, der indgår i beskattningen af avance ved salg af fast ejendom, der henhører til den skattepligtiges næringsvej, jf. statsskattelovens § 4, jf. § 5 a.

Stk. 4. Loven omfatter endvidere ikke gevinst og tab på konvertible obligationer og præmieobligationer.

Stk. 5. Pengefordringer, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som andre pengefordringer, når betingelserne i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt.

Stk. 6. Gæld, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som anden gæld, når betingelserne i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt.

Statsskattelovens § 6, stk. 1, litra e

Ved beregningen af den skattepligtige indkomst bliver at fradrage:

(...)

e. Renter af prioriteter og anden gæld, samt hvad der er anvendt til blot vedligeholdelse eller forsikring af de af den skattepligtiges ejendele, hvis udbytte beregnes som indkomst. Derimod kan ikke fradrages, hvad der af den skattepligtige er anvendt til afdrag på hans gæld, hvilket også gælder om fideikommisbesidderes afdrag på fideikommisets gæld.

(...)

Ligningslovens § 5

Renteudgifter vedrørende gæld fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvori renten forfalder til betaling, jf. dog stk. 2, 5, 6, 7 og 8. Det samme gælder for udgifter til løbende provisioner eller præmier for lån, som den skattepligtige optager, og for præmier og lignende løbende ydelser for kaution for den skattepligtiges gæld, jf. § 8, stk. 3, litra a og b.

Stk. 2. Fradrag for renteudgifter m.v., jf. stk. 1, som vedrører en længere periode end 6 måneder, og som forfalder mere end 6 måneder før udløbet af perioden, fordeles ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst over den periode, renteudgiften m.v. vedrører.

(...)

Stk. 4. Følgende selskaber m.v. fordeler renteudgifter og renteindtægter på den i stk. 5 nævnte måde:

1) Selskaber omfattet af lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskaber m.v.,

(...)

Stk. 8. Renteudgifter m.v., jf. stk. 1, kan først fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvori betaling sker, hvis renteudgifter m.v. for tidligere indkomstår i samme gældsforhold ikke er betalt inden udgangen af indkomståret. Dette gælder dog ikke, hvis den skattepligtige godtgør, at han ved udgangen af det år, indkomstopgørelsen vedrører, var i stand til at betale forfalden gæld eller stille betryggende sikkerhed herfor i sine aktiver. Renteudgifter m.v. anses ved anvendelsen af reglerne i dette stykke for betalt, når de af et pengeinstitut, en bankier eller vekselerer tilskrives den

skattepligtiges kassekredit eller lignende løbende mellemværende, uden at kreditten herved overstiger det aftalte maksimum.

(...)

Praksis

Den juridiske vejledning 2014-2, C. B. 1.2.1 Fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven

(...)

Ad a og b - pengefordringer og gæld

Ved en pengefordring forstås et retligt krav på betaling af et pengebeløb. Der skal være tale om et retligt krav, og det betyder, at kreditor (fordringshaveren) skal kunne gøre betalingskravet mod debitor (skyldneren) gældende ved domstolene.

Kursgevinstloven gælder som udgangspunkt for alle pengefordringer uanset art, fx obligationer, pantebreve og gældsbreve. Også de helt individuelle fordringer, der opstår ved salg på kredit, ved løn- og honorartilgodehavender eller ved ganske kortvarige lejligheds lån uden sikkerhedsstillelse er omfattet.

Et beløb deponeret på en sælgers bankkonto i forbindelse med salg af aktier blev ikke anset for at være en pengefordring på køberen. Beløbet blev som betaling overført til sælger og deponeret i sælgers bank. Beløbet skulle frigives, når betingelserne herfor var opfyldte. Som følge af deponeringen var sælger fyldestgjort med kontanter som aftalt, og sælger havde derfor ikke et retligt krav på køberen om betaling af et pengebeløb som følge af handlen. Se SKM2009. 204. BR.

Garantbeviser anses for at være pengefordringer og dermed omfattet af kursgevinstloven. Se SKM2009. 287. SR.

En livsforsikringspolice er ikke en pengefordring, men kravet på forsikringssummen som følge af forsikringstagerens død er en pengefordring. Se SKM2008. 381. SR.

Reglerne i kursgevinstloven gælder både for pengefordringer og gæld, dvs. beskatningsreglerne gælder for både kreditor og debitor.

Både pengefordringer og gæld i henholdsvis danske kroner og fremmed valuta er omfattet af kursgevinstloven.

(...)

Den juridiske vejledning 2014-2, C. A. 11.2.1 Hvad er renteudgifter?

(...)

Regel (definition)

Hverken statsskatteloven eller anden skattelovgivning indeholder en definition af, hvad renteudgifter er, men praksis har skabt en almindelig rentedefinition.

Ved renteudgifter forstås, et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor, beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld, for at stille kapital til disposition.

Ved vurderingen af, om renten opfylder rentedefinitionen, lægges der vægt på, at renten fastsættes forud for den renteperiode, som den vedrører. Hvis afkastet først fastsættes efter begyndelsen af den periode den vedrører, er der ikke tale om en renteudgift, men et kurstab.

Bemærk

Det er en forudsætning for at få fradrag for renteudgifter, at der dels er tale om reelle renteudgifter og at der er tale om et retlig forpligtigende gældsforhold.

(...)

Den juridiske vejledning 2014-2, C. A. 11.2.6.1 På hvilket tidspunkt kan renteudgifter fradrages?

(...)

Regel

Forfaldne renter kan som hovedregel fratrækkes, uanset om de faktisk betales eller ej. Se LL § 5, stk. 1, 1. pkt. og skatteministeriets cirkulære nr. 72 af 17. april 1996, pkt. 8.1.1.

Forfaldstidspunkt er som udgangspunkt det betalingstidspunkt, der er aftalt i gældsforholdet.

Hvis der inden forfaldsdagen er givet henstand med rentebetalingen, anses forfaldstidspunktet for udskudt. Hvis henstanden først aftales efter forfaldsdagen, er forfaldsdagen ikke udskudt, og der er fradrag for renterne.

Det beror på en konkret vurdering af omstændighederne, om et rentebeløb må anses for forfaldent eller der på forhånd er givet henstand med betalingen. Der kan bl.a. lægges vægt på, om der skal beregnes renters rente.

Procesrenter kan fradrages på forfaldstidspunktet. Procesrenter betales efter lovebekendtgørelse nr. 743 af 4. september 2002 om renter ved for sen betaling mv. (renteloven).

Morarenter af for sent betalte ydelser til kreditforeninger mv., kan trækkes fra i opkrævningsåret.

Bemærk

Hvis renteudgifter vedrørende tidligere indkomstår ikke er betalt inden udgangen af indkomståret, kan der ikke foretages fradrag for forfaldne renter.

Forudforfaldne renter

Renteudgifter, som vedrører en længere periode end 6 måneder, og som forfalder mere end 6 måneder før udløbet af perioden, kan ikke fradrages på det aftalte forfaldstidspunkt, men skal fordeles over den periode, renterne vedrører. Se LL § 5, stk. 2.

Følgende to betingelser skal være opfyldt, for at fradrag for forudbetalte renter skal fordeles:

1. Renterne vedrører en længere periode end 6 måneder.
2. Renterne forfalder mere end 6 måneder før udløbet af perioden.

En skatteyder kan godt både have lån, hvor renterne fradrages på forfaldstidspunkt og lån hvor renterne er forudforfaldne, og derfor skal fordeles over den periode de vedrører. Afgørende for, hvornår renteudgifter på det enkelte lån kan fradrages, er vilkårene i den enkelte låneaftale.

Hvad hvis renterne ikke betales?

Renteudgifter kan først trækkes fra i det indkomstår, hvor de betales, hvis renteudgifter vedrørende tidligere indkomstår i samme gældsforhold endnu ikke er betalt ved udgangen af det indkomstår, indkomstopgørelsen vedrører. Det betyder, at ikke betalte renter kan trækkes fra, hvis den skattepligtige kun er i restance med renteudgifter for det aktuelle indkomstår. Se LL § 5, stk. 8, 1. pkt.

(...)

TfS 1999,145 LSR

Reglen i LL § 5, stk. 8 (tidligere stk. 7), omhandler, at hvis renter for tidligere indkomstår i samme gældsforhold ikke er betalt inden udgangen af indkomståret, kan renteudgifter efter LL § 5, stk. 1 først fradrages i det indkomstår, hvor betalinger finder sted. Reglen fandt også anvendelse på selskabers renteudgifter omfattet af LL § 5, stk. 4, jf. stk. 5.

Begrundelse

For at renter kan fradrages, skal der være tale om renter af gæld.

Hverken statsskatteloven eller skattelovgivningen i øvrigt indeholder nogen skattemæssig begrebsbestemmelse af "renter" eller "gæld". "Renter" og "gæld" er blevet defineret igennem praksis på området.

I Den juridiske vejledning C. B. 1.2.1, er gæld defineret som:

"Ved en pengefordring forstås et retligt krav på betaling af et pengebeløb. Der skal være tale om et retligt krav, og det betyder, at kreditor (fordringshaveren) skal kunne gøre betalingskravet mod debitor (skyldneren) gældende ved domstolene."

Ved vurderingen af, om tilbagebetalingsforpligtelsen er reel, lægges der vægt på bl.a. om kredittiden er ekstraordinær lang og om tilbagebetalingen er således betinget eller i øvrigt knyttet til usikre fremtidige begivenheder, at tilbagebetalingen alene fremstår som en teoretisk mulighed.

Det skal dog fremhæves, at der mellem uafhængige parter kan aftales særlige vilkår, der passer til det enkelte gældsforholds parter. I nogle situationer aftales der en meget lang løbetid på lånet, mens der i andre situationer kan indfries til 0 kr. Disse særlige aftalevilkår ændrer ikke på, at der er tale om en gæld.

Det påtænkte obligationslån er opbygget på den måde, at den formelle løbetid er 1.000 år, men der er indbygget en mekanisme i obligationen, der gør, at Spørger har et incitament til at indfri obligationerne i år 2025 og et yderligere incitament til indfrielse i år 2040.

Det er oplyst, at rentebetalingen kan suspenderes af Spørger. Suspenderede renter akkumuleres og forrentes selvstændigt, og skal betales, hvis særlige forhold indtræder. Det er SKAT opfattelse, at suspensionen af rentebetalingerne ikke har betydning for vurderingen af, hvorvidt der er tale om en gæld, men derimod har betydning i forbindelse med fradragstidspunktet for renterne, jf. ligningslovens § 5, stk. 1, og stk. 8.

Det er på baggrund af ovenstående SKATs opfattelse, at der efter en samlet konkret vurdering er tale om gæld. Dette må lægges til grund, selvom lånets forfaldstidspunkt er fikseret til om 1.000 år, når der bl.a. henses til vilkårene for obligationsudstedelsen, herunder fastsættelse af forrentning m.v., som indebærer et incitament til indfrielse på forud fastsatte tidligere tidspunkter inden for en overskuelig årrække, samt de konsekvenser m.v. for Spørger det vil have, hvis Spørger vælger ikke at indfri lånene.

I praksis er der skabt en rentedefinition. Efter denne anerkendes en renteudgift kun som et beløb, der er et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor - beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid

værende restgæld - for at stille kapital til disposition, jf. Den juridiske vejledning C. A. 11.2.1 om hvad renteudgifter er. Ud fra de faktiske oplysninger, er det SKATs opfattelse, at der er tale om renter.

På baggrund af ovenstående og når der henses til de fremlagte oplysninger, finder SKAT, at obligationslånet vil medføre en retlig forpligtelse for Spørger til at betale gælden og til at forrente gælden. Det er derfor SKATs opfattelse, at der er tale om en gæld omfattet af kursgevinstlovens § 1, og fradragsberettigede renter, jf. statsskattelovens § 6, stk. 1, litra e.

SKAT skal bemærke, at det ved besvarelsen er lagt til grund, at investorerne vil være uafhængige af Spørger, og at der ikke er taget stilling til, om der er andre skatteregler, der begrænser fradragsretten for renterne.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja".

SKAT skal supplerende bemærke, at såfremt Spørger vælger at suspendere betalingen af renterne på gælden, så får det den virkning, at der er givet henstand med betalingen af renterne.

Tidspunktet for suspensionen kan have betydning for fradragsretten for renten i det pågældende indkomstår, hvor der sker suspension, jf. Den juridiske vejledning C. A. 11.2.6.1.

Hvis suspensionen fortsætter i det efter følgende indkomstår, får det den virkning, at der ikke er fradragsret for renterne, da der ikke er betalt renter i samme gældsforhold i indkomståret før, jf. ligningslovens § 5, stk. 8, og Den juridiske vejledning C. A. 11.2.6.1.

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltrådte SKATs indstilling og begrundelse.